

Det Hvite Bånd

108. årgang nr. 7 og 8 2018

*Velsignet
julehøytid
og et godt
Nytt År!*

*Hjemmet er der hvor
hjertet er, la det være
trygt!*

Vi bryr oss

Kjære alle!

Det finnes ikke noe bedre tidspunkt enn nå, nettopp nå i julehøytiden, for oss alle til igjen å vie oss til hva bibelen forkynnte. Det er en tid for å elske Herren vår Gud av hele vårt hjerte - og vår neste som oss selv. Det er godt å huske at den som gir penger, gir mye; den som gir tid, gir mer; men den som gir av seg selv, gir alt.

La oss gjøre julen virkelig. Den er ikke bare glitter og bånd, med mindre vi har gjort den til det i vårt liv. Julen er et ønske om å gi uten tanke på å få. Det er lykke fordi vi ser andres glede. Det er å glemme seg selv og finne tid til andre.

Det er å forkaste det meningsløse og understreke sanne verdier. Det er fred fordi vi har funnet fred i Frelserens læresetninger.

Det er den tiden hvor vi virkelig innser at jo mer kjærlighet vi gir, jo mer finnes det av den til andre.

Nå som julen omslutter oss med all sin prakt, måtte vi, i likhet med de vise menn, søke en strålende, utvalgt stjerne til å lede oss til vår ønskede jul i tjeneste for våre medmennesker. Måtte vi alle foreta reisen til Betlehem i ånden, og komme med et ømt, omsorgsfullt hjerte som vår gave til Frelseren. Og måtte alle og enhver få en gledelig jul, i navn av Han som elsket oss først.

Fra Red.

Juleevangeliet

1 Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. 2 Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. 3 Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. 4 Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, 5 for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. 6 Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, 7 og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem. 8 Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. 9 Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. 10 Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: 11 I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. 12 Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» 13 Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

14 «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

15 Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» 16 Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. 17 Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. 18 Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. 19 Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. 20 Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Legenden om de fire lysene

Fire lys brant på adventskransen.
Det var helt stille, så stille at man kunne
høre lysene snakke til hverandre.

DET FØRSTE LYSET SUKKET OG SA:
"Mitt navn er fred. Jeg skinner klart, men
menneskene vil ikke ha fred, de vil ikke ha
meg". Lyset ble mindre og mindre, til slutt
slukket det helt.

DET ANDRE LYSET SA:
"Mitt navn er tro. Men jeg er blitt overflødig.
Menneskene vil ikke vite av Gud lenger.
Det er meningsløst at jeg brenner".
Så slukket det andre lyset.

**BEDRØVET OG MED LAV STEMME
SA DET TREDJE LYSET:**
"Mitt navn er kjærlighet. Jeg eier ikke lenger
kraften til å brenne. Menneskene overser meg.
De ser bare seg selv og ikke de andre som de
skulle elske". Også det tredje lyset sluknet.

**ET BARN KOM INN I ROMMET,
SÅ PÅ LYSENE OG SA:**
"Dere skal da lyse og ikke slukne", med øynene
fulle av tårer. Da hørtes plutselig stemmen til
det fjerde lyset: "vær ikke redd! Så lenge jeg
brenner, kan vi tenne de andre lysene igjen.
MITT NAVN ER HÅP".

Og barnet tok en flamme fra håpets lys
med en fyrstikk og tente igjen alle de
andre lysene.

TIL ETTERTANKE:

Har du sett Jesus?

(Av Jan Byfuglien)

Du ser kanskje Jesus som barnet i
krybben, og hyrder på marken og
vismenn på kne - med stjerner som
stråler og engler som synger gir
stemningsfull glede og budskap om
fred.

Men har du sett Jesus, som lider
på korset som soner for din skyld,
som lindrer din nød; og har du sett
Jesus som står opp av graven, gir håp om
et nytt liv og seier over død.

Du ser kanskje Jesus som lærer og
mester, en fengende leder, et stort
ideal, som gav oss et nytt bud, et bud
om å dele. Vi andre skal tjene og ikke
oss selv.

Men har du sett Jesus, som lider på
korset som soner for din skyld, som
lindrer din nød; og har du sett Jesus
som står opp av graven, gir håp om
et nytt liv og seier over død.

Du ser kanskje Jesus som den Gud har
sendt oss til hjelp for hver sykdom og
lidelse svær. Og det er vår visshet at
Jesus vil høre og svare i rett tid på
bønner vi ber.

Men har du sett Jesus, som lider på
korset som soner for din skyld, som
lindrer din nød; og har du sett Jesus
som står opp av graven, gir håp om
et nytt liv og seier over død.

Landsleders hilsen

Anne-Marie Rønningen

Kjære søstre i vårt langstrakte land

Nå er det tid for en ny hilsen til dere.
Siden sist har jeg deltatt på leder-
konferansen som vi hadde fra 14.-16.
september.

Det ble en god konferanse med 25
deltagere. Dessverre var det noen
som måtte melde forfall grunnet
sykdom. Vi hadde Rita Nilsen som
foredragsholder denne gangen.

Hun hadde to foredrag på lørdag,
"Forebygging på tidlig tidspunkt"
Hun er selv en som har følt på
kroppen både rusavhengighet og
med en oppvekst i rusmiljøet.

Det andre foredraget "Møte med
pårørende", det var fint å få belyst
også denne siden av hva mange
opplever i hverdagen.

Det er nok mange flere enn vi kan
tenke oss som har dette problemet,
og da kommer vårt motto "Vi bryr
oss" inn som en viktig faktor.

Samtidig som det var sterkt å høre
dette satt jeg igjen med en stor takk
til Jesus for at jeg hadde vokst opp i
en familie hvor Jesus var i sentrum,
La oss vise i hverdagen at vårt motto
"Å bry oss" ikke bare er ord, men
vise det i handling. Hva kan jeg gjøre
i dag for å lette hverdagen for noen i
nærmiljøet. Neste år har vi lands-
møtet i Bodø, fra 5. - 8. september
og verdenskongressen 10. -15. juli i
Helsinki, Finland.

La oss huske disse arrangementene
i bønn, og ha disse arrangementene
med i din planlegging for 2019.

Da dette er min siste hilsen til dere
dette året ønsker jeg dere en
velsignet Julehøytid og ett Godt Nytt
år med Jesus i sentrum.

Søsterhilsen
Anne Marie

Landsstyret, sekretariatet og
redaksjonen ønsker alle en
Velsignet Jul og et
godt Nytt År!

Hvit jul

Om hvit jul

Det Hvite Bånd støtter Hvit jul kampanjen som drives av IOGT i Norge. «Hvite dager» er et mye brukt begrep for alkoholfree dager. Kampanjens mål er å få flere voksne til å drikke alkoholfritt i julen, slik at flere barn og unge får feire jul med trygge og nærværende voksne.

HVIT JUL ER EN KAMPANJE FRA:

FRA IOGT.NO HJEMSIDE:

"Folkehelseinstituttet estimerer at 90.000 barn lever i et hjem der minst en voksen misbruker alkohol. De antar at det er dobbelt så mange barn som har foreldre med et risikabelt alkoholforbruk. Disse blir spesielt påvirket av jula, for i desember har Vinmonopolet dobbel så stor omsetning som resten av året. Vi ønsker å tilbringe julen sammen med barn på barns premisser.

BARN TRIVES BEST MED EDU VOKSNE

Vi vet at barn merker endringer i voksnes oppførsel lenge før de voksne selv oppfatter seg som fulle. De merker det når mamma eller pappa blir overstadig glad, mer ironisk eller tuller mer. Dette er inkonsekvent atferd og kan være skummelt for barna. Barn ønsker seg voksne som er trygge og forutsigbare, også i jula.

SKRIVE UNDER

I kampanjen oppfordrer vi voksne til å skrive under på at de ikke vil drikke alkohol når de er sammen med barn i julehelgen 24. - 26. desember.

Å måtte ta stilling er bevisstgjørende og kan gi utgangspunkt for gode samtaler i familien om barn som alkoholfri sone. I tillegg til å forplikte den enkelte, er det viktig for oss å synliggjøre at det er helt normalt å være edru når man feirer jul sammen med barn.

Gjennom aviser, tv, sosiale medier og våre mange stands på gater og torg over hele landet åpner vi for samtaler som er bevisstgjørende i forhold til alkoholbruk i samvær med barn, og synliggjør at det er ganske vanlig å sette barna først og droppe alkoholen i jula."

Vis at vi er mange!

SKRIV UNDER på at du ikke skal drikke alkohol sammen med barn i julehelgen 23-26. desember. Da er du med å vise at det er helt normalt å være edru når man er sammen med barn i julen.

Signer på HvitJul.no
Etter send en SMS med kodeord «HvitJul» til 2090 for å signere og samtidig støtte kampanjen med 20 kr.

Lik Hvit jul på facebook, og del budskapet med dine venner: Facebook.com/HvitJul

Ditt valg betyr noe for andre
- Sammen forandrer vi alkoholkulturen.

APRICOT SPARKLER

1 porsjon, bland sammen:
6 cl aprikosnektar
3 cl nypresset sitronsaft
Sitronskall
Sammen med isbiter.

Alle ingrediensene unntatt selters og sitronskall røres godt om i et blandeglass med knust is. Siles og serveres i et avkjølt glass med isterninger.

Toppes opp med selters og omrøres. Sitronskall krystes over glasset og legges i.

PEACH FUZZ

1 porsjon
6 cl nypresset sitronsaft
6 cl half-and-half
1 ts sirup
5 moste, friske jordbær
Selters
Ferskenbåt

Alle ingredienser unntatt selters og fersken ristes godt i en shaker med knust is. Serveres i et avkjølt glass. Toppes opp med selters. Røres forsiktig. Pynt gjerne med en ferskenbåt eller et jordbær på kanten av glasset.

KILDER: godt.no / drikkeglede.no / klikk.no

66 positive ting du kan si til BARNA dine

1. Jeg er takknemlig for den du er
2. Du gjør meg stolt.
3. Det du sier har betydning.
4. Du har flotte ideer.
5. Jeg elsker å være moren/faren din
6. Du trenger ikke være perfekt for å være flott.
7. Din mening er viktig.
8. Du er viktig.
9. Du er elsket.
10. Jeg tror deg.
11. Jeg tror på deg.
12. Denne familien hadde ikke vært den samme uten deg.
13. Du er verdifull.
14. Du kan si nei.
15. Du kan si ja.
16. Jeg vet at du gjorde ditt beste.
17. Du hadde rett.
18. Jeg aksepterer deg som du er.
19. Vi kan gjøre det på din måte.
20. Du er hjelpsom.
21. Du er verdt det.
22. Du gjør meg glad.
23. Jeg elsker kreativiteten din.
24. Det er gøy å være med deg.
25. Jeg kan ikke vente med å høre om det.
26. Ikke vær redd for å være deg.
27. Du utgjør en forskjell.
28. Jeg er glad for å tilbringe tid med deg.
29. Du er interessant.
30. Jeg elsker å se verden på din måte.
31. Det er godt å være nysgjerrig.
32. Jeg elsker hvordan du forteller historier.
33. Det du gjorde var fantastisk.
34. Jeg beundrer deg.
35. Det er et godt spørsmål.
36. Dine venner er heldige som har deg.
37. Jeg stoler på deg.
38. Det var et virkelig godt valg.
39. Jeg blir glad når jeg ser deg glad.
40. Å være din forelder er min favorittjobb.
41. Jeg lærer nye ting av deg hver dag.
42. Du gjør meg bedre.
43. Du er en flott gutt/jente.
44. Takk for at du er den du er.
45. Jeg er så glad for at du er her.
46. Du ser flott ut.
47. Jeg forstår deg.
48. Å se deg vokse opp er fantastisk.
49. Det var virkelig modig gjort.
50. Jeg tilgir deg.
51. Jeg setter pris på deg.
52. Vi gjør alle feil.
53. Ja, jeg også.
54. Du er virkelig god til det.
55. Du kan prøve igjen i morgen.
56. Ingen er perfekt.
57. Jeg elsker måten du sa det på.
58. Ikke alle vil like deg, og det er ok.
59. Du gjorde det veldig bra.
60. Jeg lytter.
61. Det er et relevant poeng.
62. Du er flott inni og utenpå.
63. Jeg elsker deg.
64. Jeg vil aldri slutte å elske deg.
65. Du er nok.
66. Du fyller opp hjertet mitt.

Urolig for utvikling i ungdomsmiljøene det siste året

Fester mer – og får alkohol hjemme

Politikontakt Malvin Kvamme mener mange foreldre ikke aner at barna i ungdomsskolealder drikker og fester.

TONE LÜTCHERATH
tone.lutcherath@h-avis.no

TYSVÆR: – Det siste året har vi merket at ungdom fester mye mer enn før. Det er mer akseptert med alkohol, selv ned i ungdomsskolealder. Dette er ikke bare tilfelle i Tysvær, sier Malvin Kvamme, politikontakt for Sveio, Bokn og Tysvær.

Lørdag kveld troppet fire polititjenestemenn opp i en leilighet for å stanse en fest som hadde gått over styr i Frakkagjerd.

Ifølge et styremedlem i borgerrettslaget hadde 40-50 ungdommer invadert leiligheten.

Da styret gikk sammen for å rydde i gangene og utenfor søndag morgen, ble de møtt av oppkast og knuste flasker.

Tidligere denne måneden skrev Tysvær Bygdeblad om at en del ungdommer skal ha festet i grillhytta på Nappatjørn og herjet der.

De skal ha vært beruset og i 14-16-års alderen.

Kvamme er kjent med både disse og lignende hendelser i Tysvær den siste tiden. Der ungdom i 15-16-års alderen drikker seg fulle, og i noen tilfeller utfører skadeverk.

Aner ikke hva de drikker

Han har merket seg en endring også hos foreldre.

– Holdningen hos noen er at «jaja, vi må huske at vi selv har vært unge en gang». Og så sender de med barna sine øl og cider. For noen år tilbake ville det vært som å banne i kirka om du sa noe slikt, sier Kvamme.

Holdningen hos noen er at «jaja, vi må huske at vi selv har vært unge en gang».

MALVIN KVAMME
Politikontakt for
Tysvær, Sveio og Bokn

Derfor er det foreldrene politiet nå prøver å nå ut til.

– Noen sier de gir alkohol til barna fordi de vil vite hva de drikker. Da sier jeg at de vet hva de får med seg hjemmefra, men absolutt ikke vet hva de drikker, sier han.

Kvamme understreker at mange foreldre også har nulltoleranse for at barna drikker alkohol og følger med.

Men at det kan være vanskelig å være den som sier nei, fordi de er redde for at barnet blir holdt utenfor og ikke skal ha det bra.

– Derfor må foreldre snakke sammen og stå samlet. Vi som er foreldre kan stå i mange dilemmaer, men alkohol er det 18 års aldersgrense på. Det er ikke noe å diskutere. Det har jeg snakket mye om på foreldremøtene, sier Kvamme.

Han tror noen foreldre ikke tenker på konsekvensene av at barna deres drikker.

– Mange vet ikke engang at også deres barn drikker alkohol. Vi vet at det skjer både hjemme hos ungdommene selv, men også på andre steder der de samles. Konsekvensene av å drikke alkohol mener jeg foreldre bør snakke med barna sine om, sier Kvamme.

Politiet bekymret
Konsekvensene av at ungdom drikker både ser politiet selv og hører om.

– Det har vært flere tilfeller der overstadig beruset ungdom har blitt sendt til sykehuset for «pumping». Vi er bekymret for unge jenter som drikker så mye at de ikke får med seg hva som skjer. Vi har hørt om flere tilfeller der jenter har hatt negative opplevelser med gutter.

Hvilke negative opplevelser er det da snakke om?

– Det kan være at de har blitt tatt bilde av mens de er delvis eller helt avkledd. Bilder de ikke har kontroll på og som kan bli sendt til andre. Vi er også bekymret for at de kan bli utsatt for andre overgrep når de er så overstadig beruset at de ikke klarer å ta vare på seg selv, sier Kvamme.

– Hva bør ungdom som opplever noe slikt gjøre?

– De må snakke med en vok-

sen om det, først og fremst foreldrene. Derfor kan det være lurt av foreldre å prate med ungdommene om denne type ting i forkant. Da blir det lettere for ungdommene å fortelle hvis det skulle skje. Ha en god kommunikasjon med barna, prat sammen. Og kontakt oss om bilder kommer på avveie, politiet har metoder for å begrense skadene når bilder blir delt i sosiale medier, sier Kvamme.

Han skryter av Tysværs rusfrie ungdomsklubb Avanti.

Eldre ungdom selger

– De gjør en god jobb og jeg har bare positivt å si om dem. Men vi vet at det også trekkes til seg uønskede ting, som salg av alkohol utenfor. Det jobber vi med å få oversikt over. Foreldre skal ikke være bekymret for å sende barna sine der, men kanskje burde også foreldre gå sammen dit av og til og være mer synlige, oppfordrer han.

Det dreier seg primært om eldre ungdommer som selger. Vi har konkrete opplysninger på at voksne gjør dette.

MALVIN KVAMME
Politikontakt for
Tysvær, Sveio og Bokn

Han sier de har en formening om hvem som selger alkohol til barna.

Hovedsaglig dreier det seg om øl, cider og vin. Men i noen tilfeller også sprit.

– Det er ikke én person som står for alle omsetningen. Det dreier seg primært om eldre ungdommer som selger. Vi har ikke konkrete opplysninger på at voksne gjør dette, sier han.

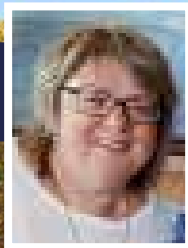
Kvamme sier de også kjenner til tilfeller der det har blitt tatt med alkohol på skolen.

– Både for oppbevaring, men også som har blitt drukket i skoletiden. Dette er derimot ytterst sjelden vi opplever, sier han.

Politiet er i tett kontakt med kommunens SLT-koordinator, skole, barnevern og foreldre.

BEKYMRET: Politikontakt Malvin Kvamme sier en del av ungdommene drikker seg overstadig beruset. **FOTO: ALFRED AASE**

Riisby

*Tove Kristin Jevne
Institusjonssjef*

Hilsen fra Riisby

I skrivende stund er det nydelig høstvær på Riisby! Både pasienter og ansatte setter pris på den vakre beliggenheten både på Riisby Søndre og Nordre.

Omgivelsene innbyr til spaserturer og mange pasienter benytter seg av denne muligheten. Turer i skog og mark gjør godt for kropp og sjel!

For en tid tilbake fikk jeg være med pasientene og aktivitetskoordinator Alf Harald på tur til Rundemellen i Øystre Slidre kommune. Fjellet har fått navn utfra sin karakteristiske runde form. Turen tok ca tre timer. Alle som deltok på turen nådde på toppen. Utsikten mot Jotunheimen var storslagen! Det er fint å være sammen utenfor institusjonen. Stemningen og samholdet var upåklagelig!

På Riisby driver vi stadig med rekruttering. Vi har nettopp lyst ut stillingen som assisterende institusjonsleder. Det er en viktig rolle som skal fylles nå når Anne Marit har valgt å bli pensjonist. Hun har vært en trofast leder som vil bli savnet.

Vi er også på jakt etter en spesialist innen rus og avhengighetsmedisin. Si ifra om du kjenner noen som du tror kan være interessert!

Innen disse ord leses har nok landskapet blitt kledd i hvitt og julen nærmer seg! Vi håper at vi også i

år skal fylle førjulstiden og jula med meningsfullt innhold der fellesskap og varme blir mer synlig enn det «kommersielle presset». Vi har gode erfaringer og tilbakemeldinger fra tidligere år om at vi greier å balansere mellom de individuelle hensyn og den feiringa som skjer i fellesskapet på Riisby.

Jeg vil få benytte anledningen til å ønske alle en velsignet julehøytid og alt godt for det nye året!

**Vennlig hilsen
Tove Kristin**

Riisby

*Tora Hussan
Styreleder*

Julehilsen

Vi har fått det første tegnet på vinter,- og at det nærmer seg jul. Snø! Fine, lette fnugg som la seg stille ned på bakken og som dempet alle lyder for en liten stund. Tenk at hvert enkelt av disse snøfnuggene har en unik fasong! Gud er en allmektig Skaper!

Vi mennesker er også skapt unike. Vi er utstyrt med forskjellige evner og anlegg, men vi har en viktig ting felles: Hver og en av oss er elsket av Gud! Jesus ble født til jord for at Gud i Ham kunne gi oss sin kjærlighet og frelse. I tida før jul arbeider vi på mange forskjellige måter for at vi skal få en ekstra trivelig julefeiring.

Vi baker, vasker og handler. Alle vil gjerne skape en god og vakker ramme rundt jula. Men det må ikke bli slik at «rammen» tar over for innholdet i jula. Hvis vi tenker på et maleri, skal rammen framheve bildet, ikke være dominerende.

Derfor ønsker jeg hver enkelt av dere en velsignet julehøytid med et tydelig bilde av Jesus-barnet som Frelser! Sammen med dette vil jeg også sende med Norsk Salmeboks bønn for julaften.

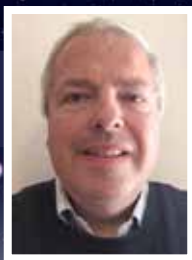
JULAFTEN

**Lovet være du, Gud, skjult i ditt evige lys,
du som viste deg i barnet i Betlehem.
Nå skinner lyset i mørket, nå ser vi din herlighet på jorden.
Vi undrer oss og takker deg.**

**Herre, kom og fyll julen med liv og glede fra deg.
La ditt ord og din Ånd bli i oss, så vi fylles av din fred
og lovsynger din frelse, din Sønn, Jesus Kristus,
fra evighet til evighet.**

En hjertelig julehilsen fra
Tora Husan.

Riisby

Ola Vikør Lunde
Institusjonsprest

Andakt om kvinner

Fra Lederkonferansen 14.09.18

Luk 8, 1-3 I tiden som fulgte, reiste Jesus omkring og forkynnte i byene og landsbyene og bar fram det gode budskapet om Guds rike. De tolv var med ham, og noen kvinner som var helbredet for onde ånder og sykdommer. Det var Maria med tilnavnet Magdalena, Johanna, som var gift med Kusa, en forvalter hos Herodes, og Susanna og mange andre. Med det de eide, hjalp de Jesus og de tolv.

Vi hører stadig vekk om de 12 disiplene. Peter gjorde slik, eller sa sånn, Thomas tvilte, Judas forrådte, Johannes var Jesus kjær. Og slik nevnes de enkeltvis eller sammen disse 12 som var rundt Jesus hele tiden. Disse 12 mennene som til slutt fikk som hovedoppgave å fortsette å forkynne det budskapet som Jesus hadde med seg til jorden.

Men i dag får vi høre om noen av de viktige medspillerne som var der bak og sørget for at disse vandrerne hadde det de trengte. **Det å spre budskapet var så viktig at disse 13 mennene måtte få lov til å gjøre det, uten alt for mye trivialiteter:** Som å skaffe penger til mat og drikke, eller hva de nå hadde brukt for. Og ikke overraskende, dette var kvinner.

Jeg opplever stadig vekk at det er en sannhet i at bak en hver vellykket mann finnes det en sterk kvinne. Og bak en hver vellykket kvinne står....hennes mor.

I dag hører vi om tre navngitte kvinner, Maria Magdalena, Johanne

og Susanna, men viktigere så står det også **«og mange andre»**. Jeg antar at de **«mange andre»** også var kvinner. Og nå ønsker jeg ikke å snakke ned oss menn altså, men jeg ønsker å fremsnakke kvinnene. De der fremme hadde ikke kunnet gjort så mye, hvis det ikke var for de som var der bak og skaffet penger og annet som måtte til for at Jesus og disiplene skulle gjøre det de skulle. Da som nå hadde det ikke gått uten de hjelpende hender. Ingen menighet eller organisasjon kan overleve uten disse ivrige hendene som bidrar, hver på sin måte.

Også er det alle disse hendene som til sammen utgjør menigheten. Og tradisjonelt har det jo også vært slik at det har vært menn som har forkynt og gjort det som var synlig og tydelig utad, og kvinnene har trukket i tråden bak.

Og jeg passer meg vel for å si at den ene oppgaven er viktigere enn den andre, for det er totalen som blir kirke og menighet. Og det er ikke bare kvinner som har vært bak, og oftere enn vi tenker på så har

kvinnen vært den som har vært foran. Men det jeg ønsker å si er at alt fra begynnelsen så var det mange fler enn de 13 som var helt i fronten som gjorde en innsats for at ordet skulle komme ut. Og blant alle de var det også en god del viktige kvinner, som Maria, Johanna og Susanna.

Og de er nevnt og ikke glemt!

Dere er også viktige medspillere. Hver på deres måte. Avholdssaken er utrolig viktig. Jeg ser det med egne øyne hver dag på jobb, på Riisby.

Mennesker, kvinner og menn, nei! Ikke bare mennesker, det er Mari, Knut, Paul, Stine....som, pga alkohol og rus, har fått ødelagt mye av livet, forholdet til sin familie og arbeid. Dere som er medlemmer, ledere og medarbeidere i Det Hvite Bånd er ikke bare medspillere, men også de som står i første linje i kampen mot rus.

Sorteringsamfunnet! Vi er veldig flinke til å sortere søppel. Restavfall, matavfall, plast.

Dessverre er vi også flinke til å sortere mennesker. Ikke bare er vi flinke til det! Vi elsker det! Er du innafør, eller utenfor. Mange lokalsamfunn har blitt ødelagt av stridigheter. Alt fra hvor grenser går, og hvem du støtter, krangel om hvor veien skal gå, til om en er frelst eller ufrelst. Når en står i 1. linjen så er det vanskelig å fire på prinsipper. Men en ser at ofte blir det mer fruktbart å gå i dialog, enn angrep og forsvar.

I komedien Jeppe på Bjerget sier hovedpersonen: **«Alle sier Jeppe drikker, men ikke hvorfor Jeppe drikker.»** Dialog preges av spørsmål. «Jeg ser du drikker, Jeppe. Kan du fortelle meg hvorfor du drikker, Jeppe? Hvordan har din dag vært, Jeppe? Har du drukket? Hvordan har du det nå? Hvordan vil du at fremtiden skal være, Jeppe?»

Ved å vise interesse for personen, kan du ofte komme nærmere innpå vedkommende, enn om en sier: Velg! Enten eller! Da blir du lett et sorteringsmenneske, en dommer. Jeg er overbevist om at Gud har det enkelt i sin vurdering av oss. For Gud regner ikke slik. I hans

mattebok er regnestykket veldig, veldig enkelt. For hver enkelt av oss mennesker har samme verdi for ham. For kan en god far eller mor virkelig gi barn en forskjellig verdi selv om de er helt forskjellige? Ikke Gud, i alle fall.

Det er jeg overbevist om. Ubeskrivelig stor verdi har hver eneste en av oss. Han har skapt oss slik vi er, han ønsket oss slik vi er, uansett hva vi gjør eller ikke gjør gjennom livet, uansett hvor mange feil vi gjør, så har vi den samme verdien for han.

For sånn er gode foreldre - de elsker ungene sine - alltid og uansett. Og sånn er Gud. Og som andre foreldre så har han det vondt når vi har det vondt, og når vi har det godt, så gleder han seg med oss. Og når vi sliter kan vi få tro at han går sammen med oss.

Hver eneste dag. Men han er ikke en fyr som tvinger seg innpå oss - og henger over skuldra vår hele tida - vil vi være i fred for ham så får vi det også. Vi er fri til selv å bestemme hvordan vi vil forholde oss til Gud. Jeg tror på et liv etter døden, et nytt sted, en himmel åpnet for oss av Jesus selv. Ikke et fint sted for de flinke og et dårlig sted for de som har tabbet seg ut.

Men et sted hvor vi alle kan føle oss hjemme. Et sted som er godt, et sted hvor vi møter de vi savner her. Et sted hvor Gud tar oss imot med åpne armer, med kjærlighet og respekt. Et sted der det som gikk i stykker blir helt igjen, hvor det vi mistet i livet blir funnet igjen, et sted hvor vi kan få være oss selv.

Jeg vil med dette ønske dere alle en god førjulstid.
Amen.

Julen er ikke et eventyr

Kristendommen er ikke tuftet på åndelige opplevelser og synsing, men på historiske hendelser på et bestemt sted på jorda.

TEKSTVERKSTEDET JULAFTEN:

Jeg var i fødselskirken i Betlehem og stod og så meg rundt. Det var uvirkelig at det var så konkret at jeg kunne være på det samme stedet. Julefortellingen var ikke en historie løsrevet fra sted og tid.

Det skjedde her.

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterer der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Lukas 2, 1 - 20

Kilde: Vårt Land (vl.no)

Avd. Ungdom

Charlotte Lauritzen

NYTT ÅR NYE MULIGHETER

Vi går nå inn mot slutten av året 2018 og gjør oss klare for å skrive ned de tradisjonelle nyttårsloftene, hvor mange av disse som holdes er fremdeles usikkert. Så hvorfor gjør vi det år etter år selv om vi vet at de mest sannsynligvis ikke holder mer enn noen uker?

Jo, jeg er sikker på at vi som mennesker elsker å sette en strek over feilene vi har gjort og kjenne på følelsen av å starte med blanke ark.

Det er kanskje rart at det er nye år som er satt som standard-starten for å endre på uvaner, og ikke måneder, uker eller dager. Men det er ikke rart at vi ønsker å prøve å være det beste vi kan. Vi ønsker å lykkes, og å kjenne på følelsen av å mestre. Men dessverre har det slik at like sikkert som at mennesker elsker å prøve, så feiler vi. Det er slik vi er skapt; uperfekte, feilbarlige og med en drøss med feiltrinn bak oss. Og det er her problemet for de fleste oppstår: Har en tråkket feil så har en feilet for hele året, så da er det bare å gi opp med en gang.

«Vi kan prøve på nytt år!» er standardsvaret. Men det er her jeg har tenkt å stampe foten hardt ned og si et tydelig «nei!» har du feilet så reiser du deg opp og kommer deg på bena igjen med en eneste gang. Se for deg at nyttårsaften er som en dusj, du går inn full av dårlige vaner, eller skit, og kommer ut ren med løftet om å prøve å holde deg ren resten av dagen. Du prøver så godt du kan, men midt på dagen snubler du og faller i en pytt. Ingen ved sine rette sanser ville blitt liggende i pytten resten av dagen og tenkt:

«jaja, jeg får reise meg fra pytten i morgen tidlig og dusje på nytt da. Håper jeg ikke snubler etter det!» Nei, her ville alle jeg kjenner til, om en ser bort fra barnehagebarn som elsker søle, reist seg opp fra pytten, ristet litt på hode enten av ergrelse og skuffelse før de gikk hjem for å dusje av seg og fortsette dagen som før.

Så hvorfor gjør vi ikke det samme når det gjelder våre nyttårslofter, ønsker for livet og i vår luking av uvaner?

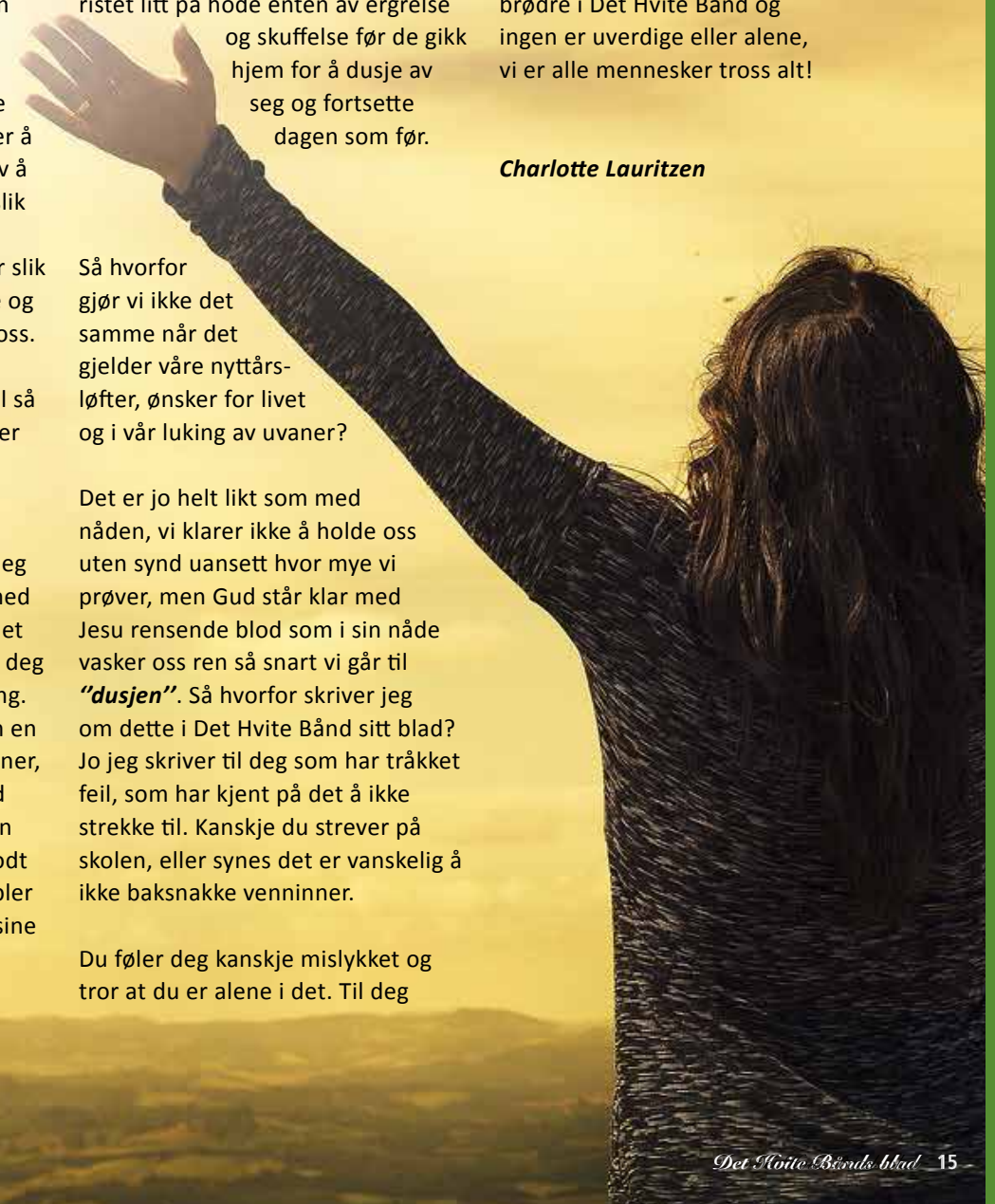
Det er jo helt likt som med nåden, vi klarer ikke å holde oss uten synd uansett hvor mye vi prøver, men Gud står klar med Jesu rensende blod som i sin nåde vasker oss ren så snart vi går til «dusjen». Så hvorfor skriver jeg om dette i Det Hvite Bånd sitt blad? Jo jeg skriver til deg som har tråkket feil, som har kjent på det å ikke strekke til. Kanskje du strever på skolen, eller synes det er vanskelig å ikke baksnakke venninner.

Du føler deg kanskje mislykket og tror at du er alene i det. Til deg

skriver jeg; **DET ER ENDA HÅP!** Reis deg stolt opp igjen og fortsett veien fremover med hodet hevet og ryggen rak.

Vi står sammen som søstre og brødre i Det Hvite Bånd og ingen er uverdige eller alene, vi er alle mennesker tross alt!

Charlotte Lauritzen

Juniorleder hilsen

Oddrun Småbrekke

La barnet ditt få bli en hverdagshelt!

Vi ønsker å få flere medlemmer i DHB sin juniorklubb. Derfor fortsetter vi kampanjen for barn i alderen 6 til 13 år om å bli hverdagshelter.

Barna får et sertifikat (kontrakt) på oppdraget og foreldre/foresatte skriver under en støtteerklæring. Medlemskapet **er gratis**.

Nye medlemmer får DHB bladet, der det er egne sider for denne aldersgruppen. De får også en Hverdags-helt t-skjorte og ulike premier. Vi vil at med å gi barn dette oppdraget øke fokus på og kunnskap om faren med å bruke tobakk eller alkohol og annen rus.

Hverdags heltene skal være med å støtte og hjelpe andre til å klare å si nei til å starte med å bruke rusmidler.

Sammen blir de sterkere og det er **tøft å være en hverdagshelt**. Hvem vil ikke være en helt? Gå gjerne inn på www.hviteband.no og les mer om arbeidet.

STØTT BARN TIL Å SIN NEI TIL RUS

Vi ønsker å få barnet ditt med i juniorklubben.

Mange barn får møte alkoholens negative sider i familiesammenheng og det skjer spesielt i ferier og høytider. **Jeg oppfordrer alle foreldre og besteforeldre til ikke å bruke alkohol/rusmidler i samvær med barn.**

Nå står jule- og nyttårshelgen foran oss. La barnet/ barnebarnet ditt få en **trygg og god høytid**. Barna trenger forutsigbarhet, trygghet og omsorg. Vær et godt eksempel. Vi vil være med dere i å støtte barna til å ta sunne og gode valg.

Vær med å gi barnet et betydningsfullt og positivt oppdrag.

"I tindrande barneaugo vi stjerna frå Betlehem ser. Mellom to bedande hender, det nyfødte underet er. Eit audmjukt og hjelpelaust hjarta, er stallen der Frelsaren bur. Guds himmel er open for alle som knelar ved krubba og trur." *Haldis Reigstad.*

Vi i juniorrådet ønsker deg og familien en god og fredfull julehelg og et godt nytt år vi vente.

Juniorleder
Oddrun Småbrekke

ØV DEG PÅ ENGELSKEN DIN

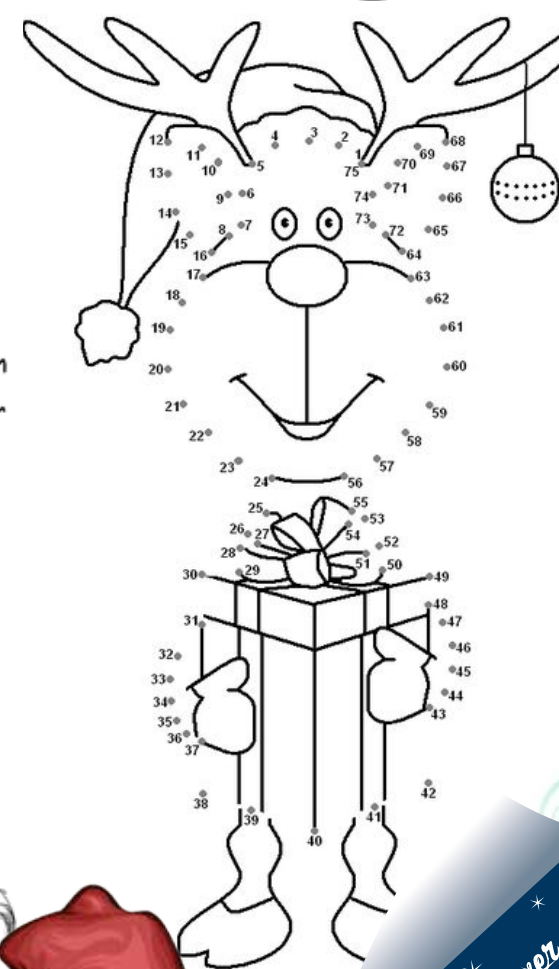
M	C	O	F	T	N	A	N	G	E	R	P
A	L	H	I	L	D	K	C	L	I	P	F
F	B	O	R	A	O	M	A	N	G	I	M
A	O	E	S	G	H	L	S	O	J	S	U
H	J	I	T	E	N	K	B	S	B	K	M
P	B	Q	B	H	D	I	L	E	G	N	A
E	Y	S	O	P	L	T	S	E	J	N	R
S	D	P	R	F	I	E	N	I	O	E	Y
O	S	W	N	O	H	B	H	D	A	M	U
J	E	U	K	F	C	I	M	E	R	R	T
P	Z	N	S	R	E	G	N	A	M	O	P
M	A	C	K	E	O	R	N	T	A	V	L
M	S	E	W	I	J	E	H	A	R	P	U

FIND THE WORDS!

- Praising
- Bethlehem
- Firstborn
- Pregnant
- Angel
- Mary
- Son
- Joseph
- Manger
- Lord
- Child
- Jesus

And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn. *Luke 2:7, KJV*

Oppgaver

Ungdom over 13 år

Selma Joyce Olsen

DET LILLE EKSTRA

I dialog med ei venninne fortalte hun at læreren hennes hadde kritisert Kardemommeloven i en forelesning. Min umiddelbare reaksjon var undring over hva slags kritikk dette kunne være.

For en liten oppfriskning, så går kardemommeloven slik: *“Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og for øvrig kan man gjøre hva man vil.”* Jeg fant ikke noe negativt ved denne regla, som de fleste husker fra barndommen med Politimester Bastian i Kardemommeby.

Hun forklarte at retningslinjene for Kardemommeloven er både fine og rimelige - men den mangler noe. Læreren hennes hadde skildret at hvis vi kun fulgte kardemommeloven hadde vi manglet noe viktig i samfunnet. Kardemommeloven sier nemlig ingenting om å gjøre det lille ekstra.

Hadde vi levd i et samfunn hvor alle begrenset seg til å bare være “grei og snill” og ellers kan man gjøre som man vil, ville vi hatt et fattigere samfunn. Heldigvis har vi et samfunn hvor det fins folk som gjør det lille ekstra.

Det fins folk som jobber frivillig på sykehjem. Det fins gründere for veldedige organisasjoner. Det fins mennesker som vasker opp hos andre når de er på besøk. Det fins venner som lager overraskelseshelsedager for venner. Det fins folk som vekker ektefellen sin med frokost på senga på en helt vanlig onsdag. Det fins mennesker som gjør jobben sin litt mer ordentlig enn det som er

forventet av dem. Det fins hjemmelagde julegaver. Det fins folk som betaler for andre når kortet deres blir avvist i kassen. Det fins folk som gjør litt ekstra for å glede sine nære - og det fins folk som gjør litt ekstra for å glede sine fjerne.

JESUS SNAKKER OM Å GJØRE DET LILLE EKSTRA. I MATTEUS-EVANGELIET, HVOR JESUS SNAKKER MED DISIPLENE OM “DE TIDER SOM SKAL KOMME”, FORTELLER HAN EN LIGNELSE: *“Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre. Så skal kongen si til dem på sin høyre side: ‘Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det riket som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.’ Da skal de rettferdige svare: ‘Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller*

naken og kledde deg? Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?’ Og kongen skal svare dem: ‘Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.’ Så skal han si til dem på venstre side: ‘Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort i stand for djevelen og englene hans. For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.’ Da skal de svare: ‘Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?’ Da skal han svare dem: ‘Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.’ Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.” Matteus 25:31-46

Det er ingen lov i samfunnet vårt som sier at vi er pålagt å være ekstra omsorgsfulle med hverandre. Men hvis alle fokuserer litt på å gjøre bare litt mer enn det som er forventet av oss, blir samfunnet vårt mye rikere og et mye kjærligere sted å være.

Ungdom over 13 år

Fargelegg!

Ungdom over 13 år

Samson Andreas Olsen

TANKER RUNDT SKOLEN

Noen ganger spør jeg meg selv; hva er vitsen med skole?

Selvfølger det nødvendig å gå på skole, og det er strålende at vi blir 'tvunget' til å få utdanning, men i noen perioder blir jeg lei av det og stiller meg selv noen spørsmål.

Etter VGS er det antatt at man bør få seg jobb, eller studere videre innenfor et tema. Jeg har nettopp startet på studiespesialisering, men min søster er ferdig med det og studerer. Når hun var ferdig hadde ikke hun blitt undervist i hvordan man betaler skatt, kjøper en leilighet, skriver jobbsøknad, lager CV, skaffer et sted å bo eller søker om lån. Alt dette er noe jeg føler lærere og skolesystem tar for gitt at man lærer utenom. Man lærer faglig stoff, men ikke hvordan man skal leve eller være selvstendig.

Etter VGS går veldig mange ut med gode karakterer, men ikke nødvendigvis med god karakter. Vi blir ikke undervist i hvordan man kan være

medmenneskelig, utenom i første klasse. Hvis man gjør noe som ikke er lov blir man straffet med enten direkte anmerkning eller utvisning. Istedenfor å heller bli fortalt hva man gjorde feil og burde gjøre annerledes neste gang.

En ting jeg legger merke til på VGS er at enkelte lærer snakker om drikking og alkohol til bruk av humor og som en ålreit ting å gjøre. De antar at vi er såpass voksne og kommer da med utsagn som: «Når dere skal ut på byn å bli dritings» og «Den syke bakrusen på 18. Mai». Dette kommer som antagelser om hva vi en gang i fremtiden kommer til å oppleve, og av den grunn blir det som en slags oppfordring til oss. Jeg syns det er kjipt at det å drikke blir

fremhevet på en "positiv" måte fra skolens side, på et sted der det egentlig burde vært motsatt.

Sannheten er at vi glemmer det vi lærer. Når min mor spør mine brødre og meg etter skolen hva vi har lært så svarer vi ofte «ikke noe særlig», men vi svarer ikke tilbakeholdene eller beskjedent, vi har bare ofte glemt det allerede, som sier at vi er pålagt å være ekstra omsorgsfulle med hverandre. Men hvis alle fokuserer litt på å gjøre bare litt mer enn det som er forventet av oss, blir samfunnet vårt mye rikere og et mye kjærligere sted å være.

Samson Andreas Olsen

Barn av ljøset

*Jorda var så mørk og kald
plaga av tyrannars vald.
Israel var tynga ned mange
lengta etter fred.*

*Deira profetiar sa at ein dag
så lys og glad
dei utfriing skulle få mørket
måtte vika då.*

*Skriftlærde var stolt og kry
venta på ein herskar ny.
Ein som kasta Rom på dør slik
at dei vart fri som før.*

*Men det store gledebod fekk
dei små som ute stod.
Gjetarar i usle kår største
himmelhelsing får.*

*Gjetarane sprang i veg til ein
stall med kvikke steg.
Der eit lite barn dei fann
kunne dette vera han?*

*Snekkarsonen vaks seg stor
sette djupe kjærleiksspor.
Han var ven med alle små
blinde lærde han å sjå.*

*Når du pyntar julebord tenk
på han din Frelsar stor.
Del med dei som du har kjær
varmen som han med seg ber.*

*Overalt på mørke jord natta
er så svart og stor.
Mange frys i einsemd kald
tynga av tyrannars vald.*

*Møt oss i vår djupe trong tenn
i oss ein gledessong.
Gi oss mot i vinternatt vegen
er så håll og glatt.*

*Snart på himmelkvelven stor
høyrast skal eit englekor
Også no dei syng for han
som dei mjuke hjarto vann.*

*Kjære Frelsar kom hit ned
hent oss heim til evig fred.
Difor kom du til ein stall
frelsa oss til himmelhall.*

*Helsing fra
Torgrunn Søyland
Skoglund*

Avd. Sosial

Solfrid Storland

Kjære alle!

Den grundige og varme talen nedafor av nettopp avgått biskop PerArne Dahl, er gripande. Han ser så forståelsesfullt på kvar og ein som sliter, og gir den enkelte respekt. Det er så viktig å halda livsmotet oppe, og snakka med Herren om alle som hungrar etter medynk, kjærleik og forståing, og om mogleg gi dei ei hjelpande hand. Dette gjeld både einsame vaksne og born, og spesielt dei som slit med rusproblem.

Helsing Solfrid

Medfølelse

Av Per Arne Dahl
Tidligere biskop, Tunsberg

Hvis jeg skulle holdt en nyttårstale for det norske folk, ville jeg hyllet hverdagsheltene i landet vårt. Det er mange av dem. Mennesker som uten å gjøre noe nummer av det, sliter med kroniske, skjulte plager, hva enten det handler om syn, hørsel, ledd, muskler, utlagt tarm eller andre former for ettervirkninger etter alvorlig sykdom. Eller de strever med angst, depresjon eller smertefulle senskader av traumer eller krenkelser.

Mens jeg skriver, ser jeg for meg mennesker jeg har møtt. Ingen kan se det utenpå dem, men inni dem herjer smerter og sorger som aldri tar pause. Mange av dem minnes hver eneste morgen på sin kraftløshet, sitt mismot og sin skam, også over det å bli ufør lenge før tiden. Å bli rammet av andres mistenkeliggjøring og nedlatende holdning, gir sorg. Imponerende at så mange likevel bevarer sitt livsmot. For noen hverdagshelter!

Men jeg ser også for meg mange andre slags hverdagshelter, de som tar mer hensyn til andre enn seg selv.

De som pleier sine aldrende foreldre, nekter å oppgi den medarbeideren som stadig er sykemeldt for sitt avhengigssproblem.

Nyttårstalen ville jeg holdt til hverdags-heltene som har mistet mye i livet, men ikke mistet livsmotet eller medfølelsens gave og oppgave.

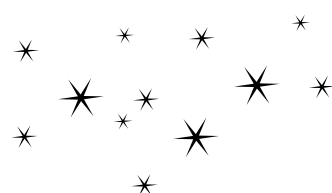
Jeg tenker på de som strever selv med skjulte plager som aldri tar slutt, eller alle de som uten svik bærer sine og dekker dem med barmhjertighet. Den medfølelsen som ser den andre og som ikke ser ut til å gå ut på dato.

Det er antagelig derfor jeg nå har vært opptatt av Dostojevskis roman Idioten, Han lar Fanden si til Ivan - Det går godt på jorden. Mennesker blir mer og mer djevelske overfor hverandre. Jeg mangler kun å avskaffe medfølelsen.

Når den er avskaffet, har jeg seiret. Og Dostojevskij føyer i en annen sammenheng til - Det finnes i denne verden kun en eneste en som er levende, det er medfølelsen. Det er medfølelsen som gjør tilværelsen nærgående og levende. Og den vise russiske forfatter avslutter med å utfordre oss alle - Overalt kommer livet oss i møte. Frykt ikke disse utfordringer.

Du avskjærer deg fra å leve hvis du avviser det rop som kaller på deg. Ropet fra den glade som vil dele sin glede med deg, ropet fra den fortvilede som hungrer etter medfølelse, kjærlighet og forståelse.

Nå er det tid for en medfølelse som viser at vi ser andre.

Avd. Bibel og bønn

May Britt Røyrvik

"Gå du! Herren vil vera med deg"

Dette var ordene kong Saul gav David då han var klar til å gå i møte med kjempa Goliat. Saul prøvde fyrst å hindra David å gå inn i denne kampen. "Du er då berre ungguten, og han har vore krigar heilt frå ungdommen» Då sa David : "Kven er han vel, denne uomskårne filistaren, som vågar å spotta fylkingen åt den levande Gud?"

David var kjempesfrustrert over at ingen reagerte på at Goliat dag etter dag og gong etter gong, ja heile førti dagar, kom fram og baud seg til strid og forakta den levande Gud.

Noko reiste seg på innsida hjå David, ungguten, son til Isai frå Betlehem. David hadde ei indre overbevisning om at Herren ville gje Goliat i hans hand, endå så liten og ung han var. Gjetarguten som trufast vakta farens buskap. «Herren som har berga meg frå løve og bjørn, han skal nok berga meg frå denne filistaren og.»

«Du kjem imot meg med sverd og lanse og kastespyd, men eg kjem imot deg i namnet åt Herren, Allhærs Gud, han som er Gud for Israels fylkingar, han som du har spotta. I denne dag vil Herren gje deg i mi hand..... «Og dette for at alt folket som er samla skal skjønna at det ikkje er med sverd og spyd Herren gjev siger» Såleis vann David over filistaren med slyngje og stein.

Me må huska på at David alt var salva til konge då dette skjedde. Samuel hadde for ei tid tilbake vore heime hjå Isai og salva David på Herrens befaling. «Gud ser ikkje på det som menneska ser på. Menneska ser på det som fell i augo, men Herren ser på hjarta.» «Reis deg og salva han! For han er det» Denne beskjeden fekk Samuel etter å ha vurdert alle brørne til David. Det var den yngste i flokken Herren hadde valt

seg ut til å verta Israels neste konge. "Frå den dagen kom Herrens Ande over David og var med han sidan."

Eg tenkjer inn i min eigen kvardag. Kor mange «Goliater» møter me ikkje på. Ting, personar og omstende kan følast uovervinnelege. Kva har vel vesle eg å stilla opp med?

Alle odds er imot. Med Jesus i hjarta går me stridens veg same kva retning me vel. «Har dei forfylgt meg, vil dei forfylgja dykk og.» Klarare kan det vel ikkje seiast. Dess tydelegare eg held fram Jesu namn, dess større vert motstanden. Ja, går me klar all motstand og forfylgning som kristne kan me saktens spørja oss om me er på rett veg. «Når verda hatar dykk, skal de vita at ho har hata meg fyrst. De er ikkje av verda, eg har valt dykk ut av verda. Difor hatar verda dykk.» Sterke ord, men sanne ord.

Kjenner eg derimot på ei indre overtydinga om at Herren går med, reiser det seg eit enormt mot på innsida. Ingen eller ingenting kan rokka trua mi på at dette vil gå bra, denne striden vil eg makta å stå i. Den Heilage Ande er gjeve oss som kristne og vil stå oss bi. Drivkrafta er kjærleiken til Frelsaren og mine medmennesker. Ved å lesa i Bibelen og proklamera løfta for mitt indre, vert eg overtydd om at «ingenting er umogeleg for Gud» Ja, «alt maktar eg i han som gjer meg sterk»

«Herren skal stride for dere, og dere skal vere stille for han» «De har ikkje valt ut meg, men eg har valt ut dykk og sett dykk til å gå ut og bera frukt, frukt som varar. Då skal Faderen gje dykk alt de bed om i mitt namn.»

Striden for ufrelste sjeler må fortsetja. «Kom til meg alle de som har tungt å bæra, og eg vil gje dykk kvile» Det er viktig å letta sekken vår for tunge bærer. Då er me betre rusta til å gå ut. «Den som trur tek det med ro» Jes.28.16

Dette er det eg byd dykk: De skal elska kvarandre.

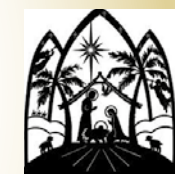
Er det noko menneske ikkje klarer å stå i mot er det kjærleik. Hungeren etter kjærleik er lagt ned i oss frå skapelsen av. Berre Jesus kan stetta denne hungeren, i med og motgang: Kjære DHB systre og brør. Lat oss halda fram i striden for Gud, heim og alle folk. Mot rusen som øydelegg og bryt ned mennesker Gud har skapt og elsker over alt. Dette er vårt kall og utvelgning. Tenk å få vera med i Herrens hær og vita at me står under Guds banner. Tryggare og betre hærførar kan me ikkje få og sigeren veit me møter oss til sist.

I Jesu namn, «GÅ DU! HERREN VIL VERA MED DEG»

May Britt Røyrvik

Husk 12 bønner!
Det er alltid noen som ber rundt hele verden

Julen er Jesus

Jesu fødsel er godt tidfestet. Det skjedde under den folketellingen som keiser Augustus hadde gitt ordre om.

Hans fødsel i Betlehem var forutsagt allerede hos profeten Mika, 750 år tidligere.
«Du, Betlehem, Efrata, minst blant slektene i Juda!

Fra deg lar jeg en hersker over Israel komme.» Mika 5,1. Det skal feires jul på jorden! Jesus er kommet til oss, med sannheten og som sannheten. Han er Ordet som ble menneske.

Det er tale om en stor og rik herlighet. **«Herrens herlighet skal åpenbares, alle mennesker skal se det. Dette er ordet fra Herrens munn.» Jes. 40,5.**

«Det skjedde i de dager.» Julens budskap handler om noe som virkelig skjedde. Det skjedde noe i keiserens plass, det skjedde noe i en stall, og det skjedde noe i hjertene.

På Betlehems marker jublet englene og sang.
«Ære være Gud i det høyeste, i mennesker Guds velbehag!»

Denne hærske av engler hadde vist seg for en flokk gjeter, og dermed ble disse de første som fikk høre evangeliet om at Frelseren var født. Det var et gledesbudskap, en glede som skulle bli hele folket til del. Og som en stadfestelse på at dette var sant, lød det, **«I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»** Luk. 2,11.

Julen er Jesus! Vi kan få lukke Ham inn i hjerte og sinn også denne julen. Da blir det en fredfull og velsignet jul!

Gledelig jul!

Ivar Gjerdi, Diakon – pensjonist

Ta vare på hverandre i hverdagen. Ta vare på hverandre i jula

Det Hvite Bånd har som motto For Gud Heim og alle folk, og vi sier "Vi bryr oss!"

I vår moderne hverdag blir det mer og mer nødvendig at vi bryr oss om hverandre, på en god og omsorgsfull måte. Familiene er travle med arbeid og aktiviteter og har få pusterom i det daglige.

Nå nærmer vi oss advent og jul, og da blir ikke stresset mindre. Det er krav og forventninger som kan ta pusten fra den mest energiske!

Men denne tiden kan også gi en fantastisk mulighet for foreldre og besteforeldre til kos med barn og barnebarn! Førjulskos med advents-aktiviteter, stille stunder med høytlesing og historie fortellinger, gir både store og små gode stunder. Vi kan få videreformidle tradisjoner og julefeiring i fra gamle dager og gjerne finne på nye.

Vi kan skape gode minner for våre nærmeste, for gode minner er en fantastisk gave for et barn å ta med seg videre ut i livet. Kristne verdier og tradisjoner er en god ballast for de unge og det skal en ikke undervurdere.

Det viser seg at det er ikke de ytre rammene som betyr mest og som en husker best i forbindelse med jul og juletradisjoner. Men det å få være sammen som familie, den gode atmosfæren, varmen, lukten, gleden og forventningene, er det som blir husket og som sitter der som en glede gjennom oppvekst og kanskje livet ut.

Derfor er det så viktig at julefeiringen er rusfri! Drikk foreldrene, gjør det barna usikre, redde, og utilpass.

Da er det ikke den gode følelsen og forventningen som sitter igjen i minnet hos barna, men helt motsatte følelser.

Det viser seg at mistrivsel, psykiske plager, helseplager og forkortet levetid, er det som følger i alkoholens fotspor. I tillegg til økende vold i familier og i samfunnet. Økonomisk er det rett og slett ulønnsomt å drikke alkohol, det gjelder både for enkeltindivid og for samfunnet.

For din egen skyld, for barna og for familien, og for samfunnets skyld, la være å drikke alkohol ikke bare i julehelga, men hele året! Professor Ola Honningdal Grytten sier: **"Det er rett og slett smart å være avholdsmann og avholdskvinne!" (Dagen 4/10-18)**

Det har vi i Det Hvite Bånd hevdet i alle år! **Vi ønsker alle store og små en god og velsignet julehelg.**

**Brita Nilssen
Avd. leder
Familie**

Artikkel fra Dagen

Glad for å være misjonær barn

Else Lien Krogedal var uten far i åtte år i oppveksten. Han var misjonær i Kina under krigen. Likevel fikk hun senere et nært forhold til faren, og er stolt av sine foreldre.

- Jeg hadde det veldig godt som misjonær barn, og er svært takknemlig for tjenesten mine foreldre har gjort som misjonærer, forteller Else Lien Krogedal til Dagen.

BOK OM SIN OPPVEKST

Tidligere i sommer kom hun med boken **«Alene i krig og fred»** på Lunde Forlag. Her skriver hun åpent og personlig om hvordan det var å vokse opp i en misjonærfamilie.

Foreldrene hennes var Dagny og Alfred Lien. De reiste som misjonærer til Kina

på slutten av 1920-tallet, utsendt av daværende Kinamisjonsforbundet (i dag Norsk Luthersk Misjonssamband). De måtte ofte flykte på grunn av uro, men opplevde også at Gud sendte engelvakt for å beskytte dem.

MORS MEMOARER

Else Lien Krogedal har hatt stor glede av memoarene som moren i 80-årene skrev om sitt liv. En god del av dette stoffet er gjengitt i boken. Dessuten har forfatteren funnet nyttig informasjon i ei gammel gjestebok, og fra rapporter som faren sendte hjem

fra Kina til misjonsbladet Utsyn. Flere av disse er også med i boken. - Spesielt mors memoarer har vært til uvurderlig hjelp for meg under arbeidet med boka, og uten dette kunne jeg ikke ha skrevet den, mener hun.

FAREN DRO TIL KINA

Da faren dro ut til Kina alene til sin andre periode i 1938, var yngste datteren Else bare halvannet år. Ingen ante da at på grunn av verdenskrigen så skulle de ikke møtes igjen før hun var ti år.

DET HVITE BÅND INTERNASJONALT HAR ET NÆRT SAMARBEID MED MISJONÆRER OVER HELE VERDEN! DET ER VI TAKKNEMLIG FOR.

Det ble vanskelige tider for moren Dagny, Else og de to søstrene hennes. De bodde da i Sponvika ved Halden. Men de fikk oppleve at Herren var med dem, og sørget for dem hver dag. I tillegg var det et rikt misjonsarbeid i området. Moren drev blant mange andre ting også en barneforening, som hadde samlinger rundt i hjemmene.

- Hun lærte oss mye om misjonærene og om de forskjellige misjonsstasjonene i Kina. Hun var jo lærer, og flink til å lære fra seg, minnes den yngste datteren.

ALENEMOR I 13 ÅR

- Hvorfor har du skrevet denne boken om din oppvekst som misjonær barn?

- Ingen visste om alt det som mor gjorde på hjemmebane da far var borte, og dette ville jeg gjerne få fram. Jeg ville også se hva jeg kunne finne om fars tid i Kina da han var der alene. I tillegg ble jeg opprørt da jeg hørte noen misjonær barn som kritiserte sin oppvekst. Jeg ville gjerne fortelle at jeg opplevde det godt å være misjonær barn, svarer Else Lien Krogedal.

Hun ønsker å ære sine foreldre gjennom sin bok. Moren hennes var alene med barna i 13 år. Begge foreldrene var innstilt på at misjonstjenesten måtte få første prioritet. De sa et helhjertet ja til kallet, selv om det smertet.

MØTET MED FAR

- Hvordan opplevde du møtet med din far da han kom hjem, etter å ha vært borte i åtte år under krigen?

- Jeg var ti år gammel da dette skjedde, og vi var veldig spente. Hvordan ville det bli å få en fremmed mann i huset? Far kom hjem klokken 02.30 om natten. Da måtte han rett inn for å se oss barna.

Jeg var våken, hoppet rett ut av sengen og gav ham en god klem! Jeg visste at det var pappa - og ikke en fremmed som kom. Jeg fikk et veldig nært og godt forhold til min far, og det er jeg takknemlig for, sier Else Lien Krogedal.

Etter at faren var kommet hjem, skulle han avlaste moren når det gjaldt barneoppdragelsen. Det ble mange nye regler i hjemmet, og et veldig strukturt levesett.

- Blant annet skulle vi være med å vaske opp annenhver dag. Far var også opptatt av at vi skulle ta til oss kunnskap og gå på skole. Han mente at alle vi barna burde satse på realskolen, sier Else Lien Krogedal.

NYTT MISJONSFELT

Da Alfred Lien hadde vært hjemme i fire år, fikk han plutselig en ny utfordring. Dette skjedde etter at familien var flyttet til Sandnes. Kina ble stengt for misjon, og Misjonssambandet tok opp arbeid i Tanzania i 1950. Faren var straks villig til å bli sendt ut til pionertjeneste da kallet kom fra misjonens ledelse. Moren kom ut to år senere. De fikk to perioder som misjonærer i Tanzania. Her skrev moren to dagbøker, men de ble dessverre stjålet.

Senere var også faren misjonær i Hong Kong noen år før han ble pensjonist. Alfred Lien døde i 1974, og ble 70 år. Dagny Lien døde 13 år senere, og var da 86 år.

MADE IN CHINA

Else Lien Krogedal har besøkt misjonsfelt der foreldrene har tjenestegjort. Hun var i Kina i 2006.

- Det var veldig sterkt. Da jeg kom til et sted der far hadde lagt ned mye arbeid, ble det så gripende at jeg begynte å gråte.

Vi var blitt glad i kineserne, selv om vi aldri hadde møtt dem. Det var mor som gav oss nød og kjærlighet for dem, forteller hun.

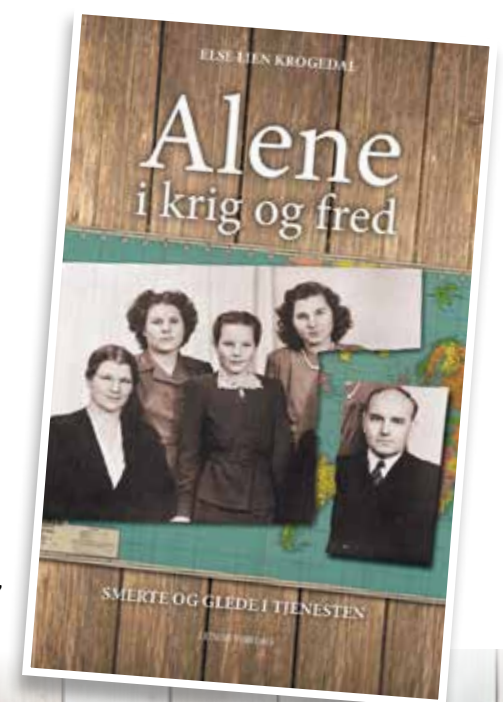
Begge de eldre søsknene hennes er født i Kina, men Else kom til verden etter at familien var kommet til Norge. **- Jeg er likevel «made in China», smiler Else Lien Krogedal.**

PÅ JUBILEUM I TANZANIA

Fire år tidligere reiste hun til Tanzania i forbindelse med at det var 50 års jubileum for misjonstasjonen Kansay, som faren hennes hadde bygd opp.

Mange kjente hennes foreldre der ute, og hun forstod mer av alt de hadde betydd for folk i området.

- En av de første jeg hilste på under jubiléet var en mann som sa følgende: «Jeg var den første som din far døpte!» Det var utrolig sterkt for meg å oppleve dette, minnes Else Lien Krogedal, som allerede har fått veldig god respons på boken.

Juleminne

Det var like innunder jul i 1942. Mørke tunge dager, ikke bare i været, nei, krigsmørket lå over landet og gjorde det slik at ingen lys ble sendt ut i den mørke vinternatten.

Alle steder måtte det blendes. Okkupasjonsmakten passet nøye på. Sent en kveld kom to tyske vakter i full mondur og ringte på hos oss. Vi tenkte straks: Hva er det nå som er galt? Men de bare smilte denne gangen og sa: **"Blende Plenty"** Det sivet litt lys fra siden av den mørke rullegardinen på kjøkkenet.

Vi bodde i ei lita bygd som het Sponvika den gangen. Den ligger ca. 12 km fra Halden. Det er bare en smal fjord som skiller bygda fra Sverige. Mor bodde alene her med oss tre småjentene under krigen, mens far var misjonær i Kina. For mor hadde det vært ekstra tungt denne høsten, for all forbindelse med Kina var brutt.

Men en kveld vi kom hjem, viste mor oss et telegram hun hadde fått gjennom Røde Kors. I det stod disse få ordene: **Deres mann har det bra. Hilsen X.**

Jeg kan ennå se for meg det lille arket med de røde bokstavene. Det ga mor nytt lys i øynene og kraft til å stå på i en vanskelig tid, og vi barna fikk nytt håp om en pappa. Denne julaften ble min eldste søster, Hjørdis og jeg sendt til Halden for å hente julepresanger hos slektningene våre og en pakke med mat i slakterforretningen hos min morbror.

Vi reiste med rutebåten til byen tidlig om morgenen. Det var to båter som trafikkerte srekingen fra Halden til Hvaler om vintrene. De het "Svinesund" og "Olava". "Svinesund" ristet noe aldeles forferdelig. Når jeg lukker øynene, kan jeg kjenne ristingen den dag i dag.

Gamle Olava hadde en svært spiss baug og laget stor bølger for oss når vi var ute i småbåtene. Den hadde også en svært hes røst, så vi kunne høre på lyden når de tutet, hvilken av båtene som kom, selv om vi ikke så dem.

Vi hadde hentet alle pakkene våre og skulle tilbake til båten. Veien gikk over broen som forbinder sydsiden med nordsiden i Halden. Under broen rant elva Tista og langs den gikk jerbanen. Uheldigvis kom et tog tøffene. Det var et skjeldent syn for oss. Vi ble stående og se på. Det var et damplokomotiv.

Jeg synes det var så spennende at jeg måtte løpe over til den andre siden for å se når det kom fram der. Min søster ropte og advarte meg: **- Du må ikke, vi kan komme for sent til båten!**

Men jeg lot meg ikke stanse. Til slutt fikk hun halt meg med seg og vi sprang avgårde med alle pakkenellikene våre.

Til vår gru så vi landgangen var tatt inn og trossa løsnet.. Båten begynte å gli ut fra kaien i det samme vi kom borttil. Vi fikk levert pakkene til noen sambygdinge. Noen rakte ut ei hand. Skulle vi hoppe? Men vi torde ikke.

Andre ropte til styrmannen at båten måtte legge til kai igjen, men det gjorde han ikke. Der stod vi da alene på kaien, julaften, mens julegavene og julematen var ombord i båten. Hjørdis var elleve og jeg var seks år. Storesøster forhørte seg på busstasjonen, men det gikk ikke noen buss før i kveldingen og dette var midt på dagen.

- Vi får begynne å gå sier hun, og tar meg i handa og sammen trasket vi avgårde den ca. 12 km lange veien hjem. Det var kommet litt snø og det blåste kaldt. Den gangen fantes det ikke privatbiler, så vi kunne ikke forvente at vi fikk sitte på med noen kjente. Omsider kom det en hest med karjol. Da Hjørdis hadde forklart situasjonen, ba han oss stige opp. Det var godt å få hvile de trette beina litt, men han skulle ikke mer enn et par km. Så vi takket for skyssen og tok beina fatt igjen. Jeg var så trett, men Hjørdis satte mot i meg: **"Tenk på pakkene du får og den gode julematen!"**

Det begynte å mørkne, men det tynne snelaget lyste litt opp rundt oss. Da vi hadde vel 2 km igjen, kom bussen.

Den var helt overfylt av folk. Vi fikk så vidt presset oss inn ved siden av sjåføren. Nå husker jeg ikke mer før vi var hjemme på kjøkkenet og kjente lukta av den gode julemiddagen. **"Takk og lov! utbryter mor da hun får se oss. "Hvor har dere vært?"** Hun hadde fått pakkene, men ingen visste noe om oss. Telefon hadde vi ikke.

Min søster, Astrid, gråt. Hun hadde vært så redd for oss. Det var jo krig i landet.

Jeg så juletreet som var pyntet og fikk på meg den grønne silkekjolen med volangskjørt, puffærmer og de fine krokklissene på, så la jeg meg på sofaen for å hvile litt før middagen, men våknet ikke før neste morgen. Ingen hadde klart å vekke en overtrøtt seksåring som helt ufrivillig hadde fått seg en lang, lang tur på selveste julaften.

Alvoret legger seg innover meg her jeg sitter og maner fram minner fra barndommen. Vi kom for sent. Bare sekunder, bare ett skritt tidligere, så hadde vi vært ombord i båten. **Er det ikke slik med mange av oss mennesker i dag?**

Julefred

**Julefred, julefred.
Gud er kommet til oss ned.
I et lite barn i stallen,
sendte Gud sin redning ned.**

**Julefred, julefred,
Stans i all din travelhet!
Ta deg tid å tilbe undret
som Gud sendte til din fred.**

**Grip det store, store løfte
Jesus kom til jord for deg,
for å sone DINE synder,
Offerlam som ofret seg.**

Noen er så nær Guds rike, så nær på å gå ombord i **"julebåten"** som fører oss til gledesfest i himmelen.

Det mangler bare ett skritt så hadde vi vært ombord. Men lik meg er mange så opptatt av det som skjer rundt dem at de glemmer det viktigste. De kom ikke ombord. Det ble for sent! Det manglet bare litt, bare ett skritt.

Vi var heldige, det fantes en annen vei hjem.

Men til gledesfesten i himmelen, finnes det ingen annen vei enn Jesus, ingen annen "båt" enn han.

Ingen kommer til Faderen (himmelen) uten gjennom han, står det i Bibelen Tenk om du som hører dette, og som vet med deg selv at du ikke er ombord

i "julebåten", kunne ta det siste avgjørende skrittet og gå ombord nå, i dag. Da ville det blitt gledesjul, både hos deg og i himmelen.

Kunn et skritt, kunn et skritt, du som tvilende står og som vet at det ikke bær hjem!

Det vil åpne deg vei, det vil vinne deg år.

Fylt av fred får det føre deg frem. Kun et skritt over grensen fra verden til Gud. Har du mot, har du mot til å ta det helt ut?

Et skritt i fra verden til Gud.

**Skrevet julen 1995
Else Lien Krogedal**

**Takk ham! Takk ham!
Ta i mot ham!
Alt han gjorde var for deg.
Jesus, fredsfyrsten, nå kaller
alle inn på fredens vei.**

**Julefred, julefred.
Den som bare han kan gi.
Selv om verden raser rundt oss,
er han vår fred ved juletid.**

Else Lien Krogedal

ELDFRID SERINE FOLKVORD

Født 23.09.1921. Død 04.09.2018

Vår kjære, trufaste søster Eldfrid fekk flytta heim til Jesus nær 97 år gammal. Ho hadde budd heima inn til dei siste vekene, då ho var på sjukeheimen. Ho hadde slete med helsa og vore inne på sjukehuset mange gonger, men ho kom alltid heim igjen og var glad når ho fekk vera med på Kvite Band-møte. Eldfrid hadde vore med i DHB i mange år, og satt 18 år som formann her i Klepp. Ho fikk Hederspris på Landsmøtet i 2017, og var både ydmyk og stolt. Eldfrid var også flittig med i pensjonistlaget, blant anna som formann. Ho var veldig flink til å lese opp stykke og var på sjukeheimen og leste for bebuarane der.

Me kjem til å sakna Eldfrid i DHB. Ho hadde slik ein lun og god måte å vera på, men mest blir ho sakna av den flotte familien sin. Me lyser fred over Eldfrid sitt kjære minne.

For Klepp DHB Åse Marie Jonsson

JUDITH FRIESTAD

Født 28.02.1929. Død 31.08.2018

Vær kjære, trufaste søster Judith Friestad døde fredfullt i trua på Jesus, 89 år gammal. Ho hadde vore medlem i Det Kvite Bande i mange år, og var alltid ivrig i tjenesten. Dei siste åra var ho ikkje god med helsa og kom på sjukeheim.

Ho spurte alltid korleis det gjekk med Det Kvite Band. Ho starta også ei misjonsgruppe for jenter før ho begynte i DHB. Gruppa som alltid har vore populær, lever framleis i beste velgående. Me har sakna Judith i foreininga sidan ho blei sjuk, men mest blir ho sakna av den store, flotte familien sin.

Me lyser fred over Judith sitt kjære minne.

For Klepp DHB Åse Marie Jonsson

O bli hos meg

1

*O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger – dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!*

2

*Snart svinner livets dag, det kvelder
fort, og jordens lys alt mørkner og
går bort, forandrings skygge følger
tro min vei - o du som ei forandres,
bli hos meg!*

3

*Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!*

4

*Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd?
Jeg frykter ei. Du som har seiret,
Herre, bli hos meg!*

5

*O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!*

Godt Nytt År ønsker vi dere! - Nok lykke

Nok lykke slik at du kan være glad
Nok prøvelser til å gi deg styrke
Nok tro til å slåss mot oppgitthet
Nok håp til å gjøre deg lykkelig
Nok feil til å bevare ydmykheten
Nok suksess til å holde pågangsmotet ved like
Nok venner til å føle velvære
Nok sorg slik at du kan beholde menneskeligheten
Nok rikdom til å fylle dine daglige behov
Nok kjærighet til å møte morgendagen med glede

“Ukjent.”

Vi verdsetter alle våre medlemmer og hedrer deres minne. De har valgt å ikke drikke eller bruke rusmidler, og går foran som et godt eksempel for de som har problemer med rus og hjelper ungdom til å ta de rette livsvalgene. Rus fratar dem den muligheten.

Kjenner du Det Hvite Bånd?

Du er kanskje ikke medlem av noen Hvite Bånd forening, men har fått organisasjonsbladet/medlemsbladet og blitt interessert i å vite mer om oss. Vi er med i dette arbeidet i takknemlighet for frelsen fordi vi får være med i Guds rikes arbeid! Alle våre medlemmer er verdifulle! Ta kontakt med landskontor for mer informasjon: dhbsek@actis.no, tlf 23 21 45 36/37

Å være en kristen

Å være kristen er ikke å være vellykket, eller mislykket, det er å være et menneske. Være den en er, og vite seg elsket av Gud.

Å være kristen er ikke å være perfekt, heller ikke det å prøve å bli det, men å vite seg elsket av Ham som ser alt selv om en er den en er.

Å være kristen er ikke å prøve å bli noe, det er å være noe, være planlagt til å være den en er, uttenkt til en plass i Guds plan, skapt til det Gud selv har tenkt oss til.

Det er ikke å kjempe for en plass i Guds rike, men å ha en plass nær til Guds hjerte, midt i Guds velsignelse. Være en Kristi vellukt for Gud, det er å ha kommet hjem.

av "Grukk"

Julehilsen fra Landskontor

LANDSKONTORET ER STENGT MELLOM JUL OG NYTTÅR.

Eli Kjønsgberg

Hilsen fra kontorsekretæren til bladet, Jul 2018

Her på landskontoret er det en ganske travel tid om høsten. I år har Det Hvite Bånd hatt både lederkonferanse og landsstyremøte i september, som gir både for- og etterarbeid. Men det er bra å treffe hverandre innimellom, og spesielt fint var det å treffe alle som deltok på lederkonferansen. Det er mye engasjement blant medlemmene, og det er inspirerende. Neste post på programmet for vår del er årets søknad til Helsedirektoratet.

Jeg vil ta med her at landsstyret har besluttet at Det Hvite Bånd skal melde seg inn i Frivillighet Norge. Dette er en plattform for frivillighetsarbeid i hele landet. De tilbyr bl.a. gratis, eller veldig rimelige, kurs og seminarer om medlemsverving, organisasjonsvirksomhet og frivillighetsarbeid. Som medlem kan man søke etter frivillige for sitt prosjekt kort eller langt, i lokalmiljøet, en slags «digital oppslagstavle». Jeg oppfordrer alle til å ta en titt på deres nettsider: frivillighetnorge.no

Tiden går fort fram mot jul. Det er derfor ikke for tidlig for kretser og foreninger å begynne å tenke på om man skal søke om støtte fra Olafia-fondet. Søknadsfrist er 1.mars. Det kan søkes om små eller større tiltak, og det er lurt å begynne å tenke på dette i god tid. Jeg vil også minne om at vi på landskontoret gjerne bistår med informasjon og råd, om oppstart av prosjekter, organisasjonsvirksomhet og annet man kunne ha spørsmål om. Vi ønsker å ha en lav terskel for å ta kontakt og vi hjelper til etter beste evne. Det finnes også mye resurser i Actis som vi kan benytte oss av, bl.a. om utforming av kampanjer, artikler, brosjyrer og annet.

Da gjenstår det bare å ønske alle en riktig god jul

Hilsen Eli Kjønsgberg, kontorsekretær

Eva Unsgaard Trobe

Kjære alle sammen!

«Herrens øyne er vendt til dem som frykter ham.» Salme 33 v 18. Her på Landskontoret har vi hatt en stor jobb med å gå igjennom alle arkiver og permer på lageret, og arkivert dem igjen. Derfor klarte vi å frigjøre ett lagerrom, og fikk oppbevaring i rondell som Actis har. Her i Hovedstaden er det store rusproblemer. Det som nå er oppmuntrende er at det igjen går an å snakke kritisk om alkohol og alkoholbruk i det offentlige rom, og forskere og spesialister ser på dette med forsker-briller og spesialistbriller, det er viktig at dette blir skikkelig belyst. Målsettingen er å unngå at folk, særlig ungdom, utvikler et rusproblem. Mange straffbare handlinger relateres til rus.

Så vil jeg ønske dere alle en fin høst. Husk kontingent, adresseforandringer og melding om dødsfall. Noe som også er veldig viktig er at dere får fødselsdatoen på alle medlemmer i foreningen. Send den inn til kontoret, det er god hjelp for meg.

Ønsker alle i Det Hvite Bånd en riktig god jul og et velsignet nyttår!

Regnskapsekretær/medlemsregistrering
Eva Unsgaard Trobe

Gaver og Appell

Marit Langeland

Hjertelig takk

Hjertelig takk for alle gaver som er gitt til Hvite Bånds arbeid og til brønnprosjektet. Det er en kjent sak at bruk av rusmidler gir helseskader og sosiale problemer, dette er det forsket på. Vi i DHB skal være med på å forebygge dette, ved å fremme en rusfri livsstil blant ungdom og voksne. Det er et viktig arbeid vi er med på. På siste leder samling fikk vi høre et foredrag av en dame som vet hvor ødeleggende rus er. Hun fortalte om barndom i rusmiljø og som rusmisbruker og at hun har nå vært rusfri i mange år. Det viser at det nytter å hjelpe mennesker ut av et rusmisbruk. På Risby blir det gjort et godt arbeid med å hjelpe mennesker ut av rusmisbruket.

Forebyggende arbeid mot bruk av rusmidler er et viktig arbeid DHB med på, spesielt blant ungdom. Det blir drevet arbeid på konfirmant leirer, barne og ungdomsleir og på junior klubb. Vi i Det Hvite bånd står sammen i arbeidet mot rusmidler, og vårt motto er: For Gud, Heim og Alle folk.

Hilsen Marit Langeland
Kasserer

Hjertelig takk for alle gavene!

BRØNN:

Balanse: 30.07.18	Kr. 49 852
Asbjørg Bildøy	600
Judith Skeie	1500
Stavanger Hvite Bånd	1100
Balanse: 30.11.18	kr. 53 052

GAVER TIL DHB

Björgvin Krets	15 000
Elfrid Serine Folkevords Begravelse	4 850
Solveig Erga, Bryne	200
Agnes Johanne Tangen	500

Nye medlemmer

Helga Marie Wegner, Haugesund
Tor Skoglund, Mosjøen
Klara Osmundsen, Haugesund
Jens Våle, Voss

vervet av

Björg Østevik
TorgunnSøyland Skoglund
Björg Østevik
Oddrun Småbrekke (barn)

**World Woman's Christian Temperance Union
41st World Convention – 10-15 juli, 2019
Scandic Paasi Hotel and Congress Paasitorni, Helsinki, FINLAND
REGISTRERINGS SKJEMA**

Vennligst fyll ut med blokkbokstaver:

Navn: _____

Adresse: _____

E-post: _____ / Telefon _____

NB: Hotellet og Kongress Paasitorni er ved siden av hverandre.

PRIS:

Enkeltrom inkl. frokost på hotellet, kongresspakkepris med lunsjbuffet og middag + påmeldingsgebyr koster € 1150 (kr. 10,968) per person.

Dobbeltrom inkl. frokost på hotellet, kongresspakkepris med lunsjbuffet og middag + påmeldingsgebyr koster € 880 (kr. 8,393) per person.

Trippelrom (Queen seng + ekstra seng) med frokost på hotellet, kongresspakkepris med lunsjbuffet og middag + påmeldingsgebyr koster € 795 (kr. 7,582) per person.

Følgende depositum må betales innen 31. mars, 2019, merk at depositum ikke refunderes.

Enkeltrom kr. 1,100

Dobbeltrom kr. 840

Trippelrom kr. 760

Restbeløp betales innen 1. juni, 2019

Vennligst kryss av:

☐ Enkeltrom ☐ Dobbeltrom ☐ Trippelrom

☐ Deler et rom med: _____

☐ Trenger noe å dele et rom med

☐ Spesielle diettbehov (gi detaljer) _____

Reiseinformasjon må fylles ut:

ANKOMST: Airline: _____ Flight No: _____ Time: _____ Date: _____

AVGANG: Airline: _____ Flight No.: _____ Time: _____ Date: _____

PÅMELDING SENDES TIL: Det Hvite Bånd Landskontor v/sekretær Eli Kjensberg, Torggata 1, 0181 OSLO eller ta bilde/kopi av utfyllt skjema og send på e-post til dhbsek@actis.no innen 15. mars, 2019.

*Medlemmer som reiser vil ble sponset noe at Det Hvite Bånd.

Betaling gjøres til Det Hvite Bånd's konto 7874.06.24252 *merk innbetalingen med VERDENSKONGRESS. Har du spørsmål, ta kontakt ved Margaret Østenstad 473 99 402 / Aud Karin Førland 413 37 043

VELKOMMEN!

FORELØPIG PROGRAM FOR DEN 41. WWCTU VERDENSKONGRESS 10.-15. JULI, 2019

STED : SCANDIC PAASI HOTEL OG HELSINKI CONGRESS PAASITORNI

TEMA: "VEIEN VIDERE –TENK GLOBALT, HANDLE LOKALT" - TEMASANG: "HERREN ER MIN HYRDE"

	HVER DAG	
	08.30 08.45 12.00 - 13.00 (14)	Meditasjonsmusikk Andakt, tanker for dagen, lesing og godkjenning av referatet Lunsj etter 12 bønn Pauser: 10.15 - 10.30; 15.30 - 15.50 Middag Kveldsprogram
	17.00 19.00	
	ONSDAG 10. JULI	ÅPNINGSDAG
	12.00 14.00 16.00 19.00	Lunsj Registrering Pre-Kongress Offisielt styremøte og deretter øving med flaggene. ÅPNINGSPROGRAM (ETTER MIDDAG 17:30) Musikk: Taru Koivisto (Fin), Anne-Marie Rønningen (Nor) og Su Yeon Kwac (Kor) Presentasjon av flaggene Velkomst - Finland; <i>Finlands Nasjonalsang</i> ; Response - Australia, Korstog Salme 146: Florence Einswechter (Can) og Dr. Dora de Barrientos (Gua) Hilsener fra Finlands Åresgjester Fiolin: "Stor er din trofasthet" Su Yeon Kwac (Kor) Vitnesbyrd om tro: Lise Karlsen (Nor), Evangeliesenteret "Ennå er det håp" Sang. "Amazing Grace" på Koreansk, Engelsk og Norsk Presidenten taler: "Gå videre! Ikke bekymre deg for morgendagen - Gud er allerede der" Musikk, "Bli- kjent"- aktiviteter
<i>Margaret Østenstad, 16. WWCTU World President, (1883-2018), Norway</i>		
	TORSdag 11. JULI	OPPROP, REFERAT - LOVENDRINGER (1. opplesning)
	09.45 10.30 10.40 11.00 11.15 11.30 14.00 14.30	State of the Organization , tale ved Anne Bergen (Aus) Rapport: FN Rep. Kathleen Johnson (USA) Innlegg: WWCTU Blogger for FN, Sarah Oh (Korea) 09.00 Rapport: Feltarbeid: Africa, Oceania – Joy Butler, Mitroy Sapaul Rapport: Feltarbeid: Sentral og Sør America - Dr. Dora de Barrientos (Gua) Rapport: Feltarbeid: Asia - Brendah Suh (NZ/Kor) Inspirasjon: Sung Joo Kim, OBE (Kor) Hovedtale: Professor Bertha K. Madras (USA) «This is not a war on drugs. It is a defense our brains» Pause Rapport: Fieldwork: Korean Missionaries Dr. Jung Joo Kim (Korea) Mayor's reception, Mottagelse ved ordfører, Helsinki City Hall. Sightseeing busstur, ink. besøk til Helsinki katedral (30 min).
<i>Bertha K. Madras, PhD Professor, Dept. of Psychiatry McLean Hospital Harvard Medical School, USA</i>	15.30 16.00 18.00 - 20.00 20.00	
	FREDAG 12. JULI	
	09.15 10.00 10.30 11.00 14.00 15.15 15.45 19.00	Rapport: World Department Directors v/Mentor Dr. Sheela Lall (India) Familieavd. Rhona Theodor (Aus) Sosialavd. Anna-Mari Laine (Fin) Utdanningsavd. Sarah Oh (Korea) Bibel og Bønn, rapport Feltarbeid: Europa, Taru Koviosto (Fin) Europa Rapport: Leena Haraké (S) "Alcohol and other addictive substances - Global Obstacles to the Sustainable Development Goals" Foredragsholder: Leena Haraké (S): "Tools for hope - tackling locally and globally addictive obstacles to the Sustainable Development Goals" Pause Landsrapport: Asia Landsrapport: Nord og Sentral America Barne- og ungdomsavdeling: Program og avdelingsrapport, Taru Koivisto (Fin), Charlotte Lauritzen (Nor) Professor Elsie, Masuku (Zim): Refleksjoner
<i>Leena Haraké Executive Director of WOCAD Woman's Organizations Committee on Alcohol and Drug Issues, Stockholm, Sweden</i>		
	LØRDAG 13. JULI	
	08.30 09.00 09.30 10.30 1400 - 1700 19.00	Gudstjeneste v/Joy Marie Butler Lover og vedtektsendringer (2.opplesing) VALG, RESOLUSJONER, SPECIAL AWARDS Foredragsholder: Hanna Heikkilä, Senior Specialist at EHYT "Icelandic Method" FINLAND WCTUs DAG Talentprogram
<i>Hanna Heikkilä, Senior Specialist at EHYT, Finland</i>		
	SØNDAG 14. JULI	
	10.00 14.00 16.00 17.30 19.00	World Convention Church Service, ink. Nattverd og minnestund Installation service/innsettelse av ledere Post-Kongress Offisielt styremøte Kongressbankett Restaurant Meripaviljonki Bønn og lovprisningsmøte Farvel, hilsener, refleksjoner
	MANDAG 15. JULI	Frokost og avslutning

«For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.
Herredømmet er på hans skulder, og han skal få
navnet Under, Rådgiver, Veldig Gud,
Evig Far, Fredsfyrste.» Jes. 9.6.